

	SYLABUS				
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	<i>Pedagogika</i>				
2. Nazwa przedmiotu	Logorytmika i ortofonia				
3. Kod przedmiotu	<i>I Ped. D4.13</i>				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy				
5. Poziom studiów	I				
6. Rok studiów	III				
7. Semestr	VI				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		Niestacjonarne	
	Ćwiczenia	stacjonarne		Niestacjonarne	15 (SKNO)
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		Niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	3				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Elżbieta Cieśla, mgr				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)					

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Posiadanie zaawansowanej wiedzy teoretycznej o definicjach, zadaniach i założeniach logorytmiki oraz ortofonii.
C2	Opanowanie praktycznych umiejętności prowadzenia ćwiczeń głosowo-fonacyjnych, emisyjnych, intonacyjnych, oraz usprawniających motorykę.
C3	Zyskanie umiejętności stosowania norm językowych i korekty prawidłowej wymowy.
C4	Opanowanie technik oceny sprawności ruchowej i korzystanie z narzędzi oceny postępów terapeutycznych.
C5	Zidentyfikowanie przyczyn i skutków zaburzeń mowy

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności – U kompetencji społecznych – KS	Odniesienie do celów kształcenia (symbol celu)
EU1	Zna i rozumie logorytmikę, charakteryzuje elementy wspólne dla muzyki i mowy, oraz uznaje zasadność włączenia logorytmiki do działań profilaktycznych i terapeutycznych w logopedii.	W U	C1,

EU2	Potrafi na zaawansowanym poziomie tworzyć programy i przeprowadzać zajęcia logorytmiczne oraz rozumie znaczenie logorytmiki w procesie kształtowania i korygowania mowy dziecka	U, KS	C2,
EU3	Zna w zaawansowanym stopniu terminologię ortofonii dotyczącej zaburzeń mowy, norm językowych, prawidłowej wymowy, a także rozumie przyczyny i skutki zaburzeń mowy.	W	C1, C3
EU4	Potrafi rozpoznawać podstawowe rodzaje zaburzeń mowy, rozróżniać wady wymowy oraz skutecznie wykorzystywać różne narzędzia terapii logopedycznej.	U	C2,C4
EU5	Jest gotów do podejmowania wyzwań zawodowych i ma świadomość problemów związanych z zaburzeniami mowy oraz trudnościami osób z wadami wymowy w życiu społecznym.	KS	C5

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Definicja logorytmiki oraz jej zastosowanie w kontekście mowy i muzyki.	ĆW	EU1, EU5
TK2	Tworzenie programów logorytmicznych i prowadzenie zajęć z uwzględnieniem procesu kształtowania i korygowania mowy dzieci.	ĆW	EU2
TK3	Znajomość terminologii ortofonii dotyczącej zaburzeń mowy, norm językowych i prawidłowej wymowy.	ĆW	EU3
TK4	Rozpoznawanie rodzajów zaburzeń mowy, różnicowanie wad wymowy oraz efektywne wykorzystywanie narzędzi terapii logopedycznej.	ĆW	EU4, EU5

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	Baczała D., Bleszyński J., Muzyka w logopedii. Terapia, wspomaganie, wsparcie – trzy drogi, jeden cel. Toruń. 2014 Elżbieciak M.: Muzyka w terapii logopedycznej dzieci w wieku przedszkolnym. „Logopeda”1(2)/2006 Kłapczuk D.: Logorytmika w plecaku” czyli zabawy muzyczno-ruchowe stymulujące rozwój mowy dzieci 5-6-letnich „Logopeda”1(2)/2006 Cieszyńska, J., Orłowska-Popek, Korendo, M., Nowe podejście w diagnozie i terapii logopedycznej - metoda krakowska Kraków : Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego, 2010. Newlaczyl, A., Szłapa, K., Tomasik, I. Zabawy logorytmiczne dla najmłodszych, Wyd. Harmonia, 2019
Literatura uzupełniająca	Łojko, U., Brzozowska- Misiewicz I., Twardo M. (2023) Wczesna interwencja- opieka logopedyczna od pierwszych dni życia dziecka. Gdańsk Tarasiewicz B.(2003) Mówię i śpiewam świadomie, Kraków. Walencik- Topiło A. (2012). Ćwiczenia słuchowe w terapii logopedycznej. Wskazówki metodyczne roz.15. w: Logopedia. Wybrane aspekty historii, teorii i praktyki. red. nauk. Milewski St., Kaczorowska- Bray K. Gdańsk. Harmonia.

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	Aktywność na zajęciach. Zaprezentowanie ćwiczeń i zabaw logorytmicznych
Formujące	Ćwiczenia i zabawy logorytmiczne i ortofoniczne z użyciem pomocy dydaktycznych
Podsumowujące	Zaliczenie ustne

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje

4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami

3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami

2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1	D,F,P
EU2	TK2	D,F,P
EU3	TK3	D,F,P
EU4	TK4	D,F,P
EU5	TK1, TK4	D,F,P

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_I_W08, PED_I_U03
EU2	PED_I_U10, PED_I_K05
EU3	PED_I_W01
EU4	PED_I_U03
EU5	PED_I_K04

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	15

Praca własna studenta	20
Czytanie wskazanej literatury	20
Przygotowanie do zaliczenia	20
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.

WSH Leszno